

„Jinteras“

de Olivia Gay

Olivia Gay

- născută în Paris în 1973
- studii de istoria artei la Bordeaux (1993-1995) și de fotografie la Universitatea din Boston (1995-1997)
- documentare fotografice privind problemele femeii din diferite părți ale lumii
- cele mai cunoscute serii fotografice: „The Prostitutes” (1998-2002), „The Waitresses” (2000), „The Alive Models” (2002-2004), „The Oriental Dancers” (2005), „The Cashiers” (2004-2006), „The Religious” (2007-2008) și „Workers” (2007-2008)
- pagină web: www.oliviagay.com, www.invisu.com

© OLIVIA GAY

Cuba e o atracție pentru turiștii din întreaga lume. Izolarea la care au supus-o americanii a transformat-o într-un refugiu pentru toți cei care vor să evadeze din capitalism și să se ascundă într-un loc în care timpul curge încet. E un paradis pentru cei care vor liniște, rom, țigări de foi, salsa, Mojito. E un paradis pentru fotografi, pentru pescari sau pentru amatorii de chilipiruri. Cuba a creat însă, ca și alte zone subdezvoltate din lumea aceasta, și condiții pentru un alt tip de turism, mult mai discutabil: cel sexual. Spre deosebire de reportajele cu mașini din anii '50, cu bătrâni trăgând din trabucuri sau tineri lenevind pe plajă, imaginile Oliviei Gay spun o poveste despre o altă Cubă.

Foto: Olivia Gay, Interviu de: Harris Wallmen

PHOTO magazine: Cum ai ajuns la ideea de a fotografia prostituatele din Cuba?

Olivia Gay: Într-una dintre vizitele mele la Havana am făcut întâmplător câteva fotografii unor prostituate, iar la întoarcere, la școala în care învățam în Boston, le-am printat pe hârtie. Una dintre imagini - înfățișând o fată tânără, poate de 15 ani, blondă, părul lung și purtând un tricou albastru ce arăta ca un costum de baie - a avut un

efect foarte puternic asupra mea. Câteva săptămâni mai târziu, eram înapoi în Cuba fotografiind jinteras (prostituate).

PHOTO magazine: Cât de complicat a fost întregul proces de a documenta acest fenomen? Ai întâmpinat dificultăți?

Olivia Gay: A fost greu până am stabilit primul contact cu Fara, o prostituată de 25 de ani, pe care

am cunoscut-o într-un bar din Havana, în orașul vechi. După o perioadă de timp, m-a prezentat familiei, prietenilor ei, vecinilor, și așa am ajuns să rămân acolo timp de două luni fotografiind viața de zi cu zi a acestor femei care munceau în Old Havana. Ulterior, pornind de la această idee, am plecat în Argentina și Brazilia, pentru a continua acest proiect și a fotografia prostituatele din aceste țări.

© OLIVIA GAY

© OLIVIA GAY

© OLIVIA GAY

PHOTO magazine: Care e povestea lor? Ați avut ocazia să povestiți cu ele, să aflați mai multe despre viața lor?

Olivia Gay: Povești diferite, vieți diferite, femei diferite. Am petrecut foarte mult timp alături de ele ascultând, povestind, ore în șir câteodată... Face parte din munca de fotograf, dar pentru mine a fost mai mult de atât.

PHOTO magazine: Ce părere aveți despre acest fenomen al prostituției? Cine e de vină pentru

existența lui?

Olivia Gay: Mă interesează în primul rând factorul uman, femeile în general, viețile lor. În general, încerc doar să prezint povestea lor prin fotografii, nu încerc absolut deloc să judec acest fenomen sau pe cei implicați în el.

PHOTO magazine: În general, ați ales să fotografiați femei din diferite părți ale lumii, din diferite pături sociale. Un fel de inocență, o tristețe și detașare respiră în fotografiile dumneavoastră.

Ce încercați să surprindeți când duceți aparatul la ochi. Ce vedeți prin obiectiv?

Olivia Gay: Fotografiez mai mult Femeia decât femeile. Cel puțin, aceasta încerc. După cum ați observat, fotografiez în diferite părți ale lumii, pentru că sunt interesată în primul rând să văd modul în care evoluează femeia și cum reușește să supraviețuiască în diferite condiții. Mă interesează cum reușește o femeie să se construiască pe sine în societatea de azi, implicată fiind în muncă, în creșterea copiilor, în îngrijirea bărbaților și

famiilor lor, în zone de război, în țări sărace și în general în părți ale lumii unde viața e foarte dificilă. Când fotografiez, mă simt ca un artist care cântă la pian sau ca un pictor care întinde culori pe o pânză. Mă încercă o anumită melancolie, cu siguranță. Uneori însă nu îmi pot opri un zâmbet, în momentul în care văd că, indiferent cât de greu le este, aceste femei reușesc nu numai să meargă mai departe, dar și să îi încurajeze pe cei din jur și să le dea speranțe.

Cred că în munca mea e vorba și despre

„Cred că în munca mea e vorba și despre Renascentism. Aceasta e imaginea pe care o caut, indiferent dacă fotografiez casierite, prostituate, călugărite, nuduri sau femei din Africa.”

Olivia Gay

Renascentism. Aceasta e imaginea pe care o caut, indiferent dacă fotografiez casierite, prostituate, călugărite, nuduri sau femei din Africa. E un mod clasic și în același timp contemporan de a înfățișa

sentimente și atitudini ce reprezintă adevărata față a naturii unui om și nu imaginea acestuia dictată de mediul social.

© OLIVIA GAY

© OLIVIA GAY

© OLIVIA GAY

© OLIVIA GAY

„În general, încerc doar să prezint povestea lor prin fotografii, nu încerc absolut deloc să judec acest fenomen sau pe cei implicați în el.”

Olivia Gay

PHOTO magazine: Ce vă determină să fotografiați exclusiv femei?

Olivia Gay: Influența cea mai mare vine dinspre pictura italiană, în special din reprezentările Maicii Domnului și ale sfinților, amestecată cu o viziune modernă din secolul XX, asemănătoare cu cea din filmele lui Cassavettes.

Probabil că am văzut prea multe dintre filmele lui când am fost copil. „Opening Night” a fost filmul favorit al mamei mele. Încerc să înțeleg cum funcționează lumea prin ochii unei femei, din perspectiva femeilor. Cred cu convingere că între bărbați și femei există diferențe enorme, deși tendința în ziua de azi este să punem semnul de egalitate între cele două sexe. Într-o zi va veni și rândul bărbaților, dar nu încă.

PHOTO magazine: Cum ați început să fotografiați? Care au fost primele dumneavoastră experiențe cu aparatul foto și de către cine vă simțiți influențată?

Olivia Gay: Interesul meu pentru fotografie a început pe când aveam 15 ani și locuiam în micuțul meu oraș natal de lângă Paris, Orleans. Obişnuiam să îl însoțesc pe tatăl meu când fotografia peisaje și în special Catedrala din Orleans. Îmi explica în permanență că e în căutarea unghiului potrivit.

© OLIVIA GAY

Tatăl meu era un om de afaceri și și-a petrecut aproape toată viața călătorind. Când fotografia erau singurele momente în care îl vedeam liniștit. După aceea am început să merg la cursuri de noapte, după școală, și destul de rapid mi-am dat seama că fotografia devenise o necesitate și că îmi doream din tot sufletul să privesc lumea prin obiectivul aparatului foto.

Am fost influențată de fotografia documentară și de femei-fotograf precum Dorothea Lange sau Lee Miller, de Mary Ellen Mark sau Bettina Rheims.

PHOTO magazine: Ce rol credeți că joacă fotografia în lumea contemporană, în arta de azi? Ce vă determină să contemplați ceea ce vă interesează prin intermediul aparatului foto?

Olivia Gay: Suntem înconjurați în permanență de imagini de toate felurile și cu toate acestea, fiecare are o altă viziune, una personală, despre societatea în care trăim. Unii au nevoie de imagini violente, alții vor căuta fotografii cu înțelesuri mai subtile, mai adânci. Aș îndrăzni să spun că un fotograf bun reușește să îți atingă latura emoțională și sentimentală într-un mod pe care nu îl poți înțelege sau percepe rațional. Cumva metafizic. Ca muzica sau sunetul pianului.

„Fotografiezi mai mult Femeia decât femeile. Cel puțin, aceasta încerc. După cum ați observat, fotografiezi în diferite părți ale lumii, pentru că sunt interesată în primul rând să văd modul în care evoluează femeia și cum reușește să supraviețuiască în diferite condiții.”

Olivia Gay

Nu există prostituție

Conform datelor oficiale, în Cuba nu există prostituție, aceasta fiind eradicată în 1963. E ca în România anilor comuniști, când nu exista șomaj, nu existau handicapați și nici prostituție. Cu diferența că în Cuba, din cauza turismului intens, fenomenul jinteras e mult mai răspândit. Agenții angajați să supravegheze acest fenomen s-au transformat de mult în proxeneți care se ocupă de protecția fetelor, fie pentru bani, fie pentru servicii sexuale. Cele mai „muncitoare” jinteras câștigă până la 200 de dolari pe noapte, solicitând între cinci și zece dolari pentru un act sexual. Câștigă 200 de dolari pe noapte, 5 dolari pentru un act sexual, iar dacă acesta are loc pe apucate, în vreo toaletă, sau chinuit, în picioare, chiar și un dolar. Fetele, deși au câte un proxenet care le drămuie câștigul, trăiesc bine, dar pot sfârși tragic. Se estimează că în Cuba activează în acest moment circa 20.000 de prostituate. Numărul mare de tinere care ajung să practice prostituția e generat în principal de doi factori: sărăcia din Cuba și numărul mare de turiști dornici de aventuri de o noapte.